

Ватикан канонізує ченця, страченого
нацистами за порятунок євреїв

Отець Кортезе за робочим столом, 1933

Папа Римський Франциск закликав зачислити до лику святих францисканського ченця Плачідо Кортезе, що служив у базиліці Святого Антонія у Падуї. Отець Кортезе постачав фальшивими документами євреїв і британських військовополонених, допомагаючи переправити їх у нейтральні країни. Його сповідальня стала центром секретної мережі Опору, куди приходили, щоб обговорити чергову операцію.

Майбутній священик народився у 1907 році на острові Црес в Адріатичному морі, у 13 років вступив до семінарії, а в 16 прийняв обітницю. Після закінчення Папського університету Св. Бонавентура у Римі, він був висвячений і відправився служити у базиліку Святого Антонія у Падуї. У 1933-му його відкликали у Мілан для подальшої пастирської роботи, а в 1937-му призначили редактором католицького журналу *Il Messaggero di Sant'Antonio*. Отець Кортезе виявився талановитим керівником, за якого тираж видання виріс з 200 000 до 800 000 примірників.

Базиліка Святого Антонія у Падуї

Плачідо був щуплим і худим, багато писав і фотографував і мало спав — його наставник називав священика янголом. У розпал Другої світової на особисте прохання Апостольського нунція в Італії Плачідо Кортеше почав сприяти Опору. Сповідальня в базиліці стала ідеальним місцем для зустрічей — під виглядом прихожан сюди приходили підпільники, у ході «сповіді» передаючи зашифровані послання. Наприклад, фраза «мені потрібно п'ять яєць» означала, що п'ять осіб потребували посвідчення особи для переходу кордону з Швейцарією, а прохання про «три кілограми борошна» значило, що троє осіб шукають притулок у Падуї. Друкарня, де друкували *Il Messaggero di Sant'Antonio*, використовувалася і для виготовлення фальшивих документів.

Отець Кортезе став одним із організаторів підпільного маршруту, створеного для переправлення переслідуваних євреїв і ворогів режиму. В СС теж не дрімали, наповнивши Опір своїми агентами. У жовтні 1944 року два таких агента зустріли священника біля базиліки Святого Антонія та запропонували підвезти на машині. Через пару годин він уже сидів у бункері Гестапо у Трієсті. Настоятеля жорстоко катували, виколовши очі і відрізавши язик. Він нікого не видав і через декілька тижнів був закатований до смерті (за деякими даними, похований заживо).

Плацидо Кортезе, 1936

Сучасний портрет Кортезе. Джерело: padreplacidocortese.org

Після декількох тижнів тортур Плачідо помер у застінках Гестапо у віці 37 років. У 1951-му на честь отця Кортеше у Падуї назвали вулицю. Його сповідальня досі служить місцем молитви, а у самій базиліці встановлений бюст настоятеля. У францисканського монастиря на острові Црес також височіє бронзовий пам'ятник священику.

У 2018 році президент Італійської Республіки Серджо Маттарелла вручив монахам-францисканцям з Падуї почесну медаль, зазначивши громадянську доблесть брата Кортеше.

Процес беатифікації героя почався за часів Папи Іоанна Павла II, коли покійний був проголошений Слугою Божим. 30 серпня цього року Папа Франциск знову підняв це питання, назвавши Кортеше преподобним. Тепер справа за Конгрегацією з канонізації, яка повинна прийняти остаточне рішення щодо причислення священика до лику святих.

Віктор Маковський